

Kod *C* nad abecedo Σ je končna podmnožica Σ^{*}, *C* ⊂ Σ^{*}

Dekodiranje

- Kodiranje** je preslikava *f* : *S* → *C*

- Po prenosu po komunikacijskem kanalu prejmemo besedo *y*.

- Če *y* ∉ *C*, ji po nekeem pravilu priredimo besedo *x*′ ∈ *C*. Pravimo, da besedo **dekodiramo**.

Bločni kodi

Kod *C* nad abecedo Σ je **bločni kod dolžine** *n*, če imajo vse kodne besede dolžino *n*.

Hammingova razdalja med besedama *x* in *y* je definirana kot

d
(
x
,
y
)
=
|
{

i

;

x

i

≠

y

i

}

|

{\displaystyle d(x,y)=|\{i;x_{i}\neq y_{i}\}|}

Teža besede *x* (*t*(*x*)) je definirana kot število neničelnih mest v besedi.

d
=
d
(
C
)
=
min
{
d
(
x
,
y
)
;

x
,
y
∈

C

,

x
≠
y
}

{\displaystyle d=d(C)=\min \{d(x,y);x,y\in C,x\neq y\}}

d imenujemo **razmaknjenost** koda.

Kod *C* je (*n*,*M*,*d*)-kod, če

- ima bločno dolžino *n*,

- št. kodnih besed je *M*,

- razmaknjenost je *d*.

Pravilo najmanjše napake

Maksimiziramo

P
[
x
o
d
d
a
n
a
|
y
s
p
r
e
j
e
t
a
]

{\displaystyle P[x\ oddana|y sprejeta]}

P
[
x
|
y
]
=

P
[
y
|
x
]
⋅
P
[
x
]

P
[
y
]

=

P
[
y
|
x
]
⋅
P
[
x
]

∑

c
∈

C

P
[
y
|
c
]
⋅
P
[
c
]

{\displaystyle P[x|y]={\frac {P[y|x]\cdot P[x]}{P[y]}}={\frac {P[y|x]\cdot P[x]}{\sum _{c\in C}P[y|c]\cdot P[c]}}}

Pravilo največje verjetnosti

Maksimiziramo

P
[
y
s
p
r
e
j
e
t
a
|
x
o
d
d
a
n
a
]

{\displaystyle P[y sprejeta|x oddana]}

Če so vse kodne besede enako verjetne, sta PNN in PNV enaki.

Pravilo najbližjega soseda

y ∈ Σ^{*n*} dekodiramo v tisto besedo *x* ∈ *C*, pri kateri je *d*(*x*,*y*) najmanjša.

Če je *p* < 1/2, dajeta PNN in PNS enak rezultat.

Napaka

y = *x* + *e*, kjer je *e* ∈ Σ^{*n*} **napaka**.

- Kod **odkrije** *s* napak, če *x* + *e* ∉ *C* za vse *x* ∈ *C* in vse *e*, za katere je 1 ≤ *t*(*e*) ≤ *s*

- Kod **popravi** *s* napak, če

d
(
x
+
e
,
x
)
<
d
(
x
+
e
,

x

′

)

{\displaystyle d(x+e,x)<d(x+e,x'}

za vse *x*,*x*′ ∈ *C* in vse *e* ∈ Σ^{*n*}, za katere je *t*(*e*) ≤ *s*.

Linearni kodi

Kod je **linearen**, če je vektorski podprostor Σ^{*n*}.

c

1

,

c

2

∈

C

,
a
,
b
∈

Σ
⇒
a

c

b

c

2

∈

C

{\displaystyle c_{1},c_{2}\in C,a,b\in \Sigma \Rightarrow ac_{b}c_{2}\in C}

k je dimenzija koda.

M

=

q

k

{\displaystyle M=q^{k}}

[*n*,*k*,*d*]-kod nad *GF*(*q*) je linearen (*n*,*q*^{*k*},*d*)-kod.

d
=

min

x
∈

C

,
x
≠
0

t
(
x
)

{\displaystyle d=\min _{x\in C,x\neq 0}t(x)}

Generatorske matrike *G* koda *C* je matrika velikosti *k*×*n*. Njene vrstice so kodne besede, ki sestavljajo baso kode.

Kodiranje

c
=
s
×
G

{\displaystyle c=s\times G}

C[⊥] = {*x* ∈ Σ^{*n*}; *cx*^{*T*} = 0∀*c* ∈ *C*} je **dualni kod** koda *C*.

Generatorsko matriko koda *C*[⊥] imenujemo **nadzorna matrika** koda *C*

G
∈
G
F
(
q

)

k
×
n

,
H
∈
G
F
(
q

)

(
n
−
k
)
×
n

{\displaystyle G\in GF(q)^{k\times n},H\in GF(q)^{(n-k)\times n}}

rang(*G*) = *k*, rang(*H*) = *n* − *k*

potem velja: *G* je generatorska in *H* nadzorna matrika nekega linearnega koda ⇔ *G* × *H*^{*T*} = 0.

Sindrom

y
=
x
+
e

{\displaystyle y=x+e}

Hy^{*T*} imenujemo **sindrom** besede *y*.

H

y

T

=
H

e

T

{\displaystyle Hy^{T}=He^{T}}

Dekodiranje

- Izračunaj σ = *H**y*^{*T*}

- V tabeli *T* poišči *e*: *H**e*^{*T*} = σ (če ga ni, zahtevaj ponoven prenos besede)

- Vrni *x* = *y* − *e*

Razmaknjenost

Naj bo *C* linearen kod nad abecedo *GF*(*q*) z ndzorno matriko *H*. Potem velja:

d(*C*) ≥ *d* ⇔ vsaka množica *d* − 1 stolpcev matrike *H* je linearno neodvisnih

d(*C*) = max{*d*; vsakih *d* − 1 stolpcev *H* je linearno neodvisnih}
Koda sta **ekvivalentna**, če lahko iz enega dobimo drugega z zaporedjem transormacij **kodne matrike**

- permutacije stolpcev
- permutacije simbolov v izbranem stolpcu
- permutacije vrstic

C

1

∼

C

2

{\displaystyle C_{1}\sim C_{2}}

Za vsak [*n*,*k*,*d*]-kod obstaja ekvivalenten kod z generatorsko matriko v standardni obliki

[

I

k

|
A
]

{\displaystyle [I_{k}|A]}

Meje za kode

A

q

(
n
,
d
)
=
max
{
M
;
∃
(
n
,
M
,
d
)
k
o
d
n
a
d
G
F
(
q
)
}

{\displaystyle A_{q}(n,d)=\max \{M;\exists (n,M,d)\ kod\ nad\ GF(q)\}}

A

q

(
n
,
1
)
=

q

n

{\displaystyle A_{q}(n,1)=q^{n}}

A

2

(
n
,
2
)
=

2

n
−
1

{\displaystyle A_{2}(n,2)=2^{n-1}}

|
K
(
x
,
r
)
|
=

∑

k
=
0

r

n
k

(
q
−
1

)

k

{\displaystyle |K(x,r)|=\sum _{k=0}^{r}{n \choose k}(q-1)^{k}}

Hamingova zgornja meja

A

q

(
n
,
d
)
≤

q

n

∑

k
=
0

⌊

d
−
1
2

⌋

n
k

(
q
−
1

)

k

{\displaystyle A_{q}(n,d)\leq {\frac {q^{n}}{\sum _{k=0}^{\lfloor {\frac {d-1}{2}}\rfloor }{n \choose k}(q-1)^{k}}}

Če kod dosega Hammingovo mejo, je **popoln**.

Gilbert-Varshamova spodnja meja

A

q

(
n
,
d
)
≥

q

n

∑

k
=
0

d
−
1

n
k

(
q
−
1

)

k

{\displaystyle A_{q}(n,d)\geq {\frac {q^{n}}{\sum _{k=0}^{d-1}{n \choose k}(q-1)^{k}}}

Hammingov kod reda *r*

[*n*,*k*,*d*]-kod dolžine *n* = ^{*q*^{*r*} − *q*}_{*q* − 1} in dimenzije *k* = *n* − *r*.

Singletonova meja

Naj bo *C* (*n*,*M*,*d*)-kod nad *GF*(*q*). Potem je *M* ≤ *q*^{*n* − *d* + 1}.

Za linearni [*n*,*k*,*d*]-kod je *d* ≤ *n* − *k* + 1.

Linearni [*n*,*k*,*d*]-kod lahko popravi največ

⌊

n
−
k
2

⌋

{\displaystyle \lfloor {\frac {n-k}{2}}\rfloor }

 napak.

Ciklični kodi

Besedo

x
^
=

x

n

x

1

⋯

x

n
−
1

{\displaystyle {\hat {x}}=x_{n}x_{1}\cdots x_{n-1}}

 imenujemo **ciklični pomik** besede *x*.

Linearen kod je **cikličen**, če velja

x
∈

C

⇒

x
^
∈

C

{\displaystyle x\in C\Rightarrow {\hat {x}}\in C}

Besedo *x* = *x*₁ · · · *x*_{*n*} identificiramo s polinomom *x*(*t*) = *x*₁ + *x*₂*t* + · · · + *x*_{*n*}*t*^{*n* − 1} ∈ *GF*(*q*)[*t*]/(*t*^{*n*} − 1). Besedi

x
^

{\displaystyle {\hat {x}}}

 us-treza polinom *t* · *x*(*t*) (mod *t*^{*n*} − 1).

Naj bo *C* cikličen kod in *g*(*t*) neničeln polinom minimalne stopnje v *C*. Potem velja:

- C* = ⟨*g*(*t*)⟩ = {*g*(*t*) · *a*(*t*) mod *t*^{*n*} − 1; *a*(*t*) ∈ *GF*(*q*)[*t*]} (ideal, ki ga generira *g*(*t*))

- g*(*t*)|*t*^{*n*} − 1

- dim*C* = *k* = *n* − deg(*g*) in *B* = {*g*(*t*), *tg*(*t*), · · · , *t*^{*k* − 1}*g*(*t*)} je baza *C*.

Ciklični kodi dolžine *n* nad *GF*(*q*) ustrezajo deliteljem polinoma *t*^{*n*} − 1.

Če *C* = ⟨*g*(*t*)⟩, imenujemo *g* **generatorski polinom** koda *C*.

G
=

⎡

g
(
t
)

t
g
(
t
)

⋮

t

k
−
1

g
(
t
)

⎤

{\displaystyle G=\left[{\begin{array}{c}g(t)tg(t)\\ \vdots \\t^{k-1}g(t)\end{array}}\right]}

je generatorska matrika za *C*.

t

n
−
k
+
i

=

q

i

(
t
)
g
(
t
)
+

r

i

(
t
)

{\displaystyle t^{n-k+i}=q_{i}(t)g(t)+r_{i}(t)}

Potem velja:

t

n
−
k
+
i

−

r

i

(
t
)
=

q

i

(
t
)
g
(
t
)
∈

C

{\displaystyle t^{n-k+i}-r_{i}(t)=q_{i}(t)g(t)\in C}

G
′
=

⎡

−

r

0

(
t
)

1

0

⋯

0

−

r

1

(
t
)

0

1

⋯

0

⋮

−

r

k
−
1

(
t
)

0

0

⋯

1

⎤

{\displaystyle G'=\left[{\begin{array}{cccc} -r_{0}(t) & 1 & 0 & \cdots & 0 \\ -r_{1}(t) & 0 & 1 & \cdots & 0 \\ \vdots & & & & \\ -r_{k-1}(t) & 0 & 0 & \cdots & 1 \end{array}}\right]}

je potem generatorska matrika za *C*.

Kodiranje

t

n
−
k

s
(
t
)
=
q
(
t
)
g
(
t
)
+
r
(
t
)
⇒
x
(
t
)
=

t

n
−
k

∗
s
(
t
)
−
r
(
t
)
∈

C

{\displaystyle t^{n-k}s(t)=q(t)g(t)+r(t)\Rightarrow x(t)=t^{n-k}*s(t)-r(t)\in C}

Reed-Solomonovi kodi

α

1

,

α

2

,
.
.
.
,

α

p

∈
G
F
(
q
)
,

α

i

≠
0
,

α

i

≠

α

j

{\displaystyle \alpha _{1},\alpha _{2},\ldots ,\alpha _{p}\in GF(q),\alpha _{i}\neq 0,\alpha _{i}\neq \alpha _{j}}

⇒
g
(
t
)
=
(
t
−

α

1

)
(
t
−

α

2

)
⋯
(
t
−

α

p

)
|

t

q
−
1

−
1

{\displaystyle \Rightarrow g(t)=(t-\alpha _{1})(t-\alpha _{2})\cdots (t-\alpha _{p})|t^{q-1}-1}

g(*t*) generira linearen cikličen kod dolžine *n* = *q* − 1 nad *GF*(*q*) dimenzije *n* − *p*.

Naj bo *n* = 2^{*r*} − 1, δ ∈ {2, · · · , *n*}, β primitiven element *GF*(2^{*r*}). **Reed-Solomonov kod** *RS*(*n*,*k*) je cikličen linearen kod dolžine *n* in dimenzije *k* = *n* − δ + 1 nad *GF*(2^{*r*}), generiran s polinomom *g*(*t*) = (*t* − β)(*t* − β²) · · · (*t* − β^{δ − 1})

Naj bo *C* Reed-Solomonov kod dolžine *n* = 2^{*r*} − 1 in dimenzije *k*. Potem je *d*(*C*) = *n* − *k* + 1.

To pomeni, da Reed-Solomonov kod doseže Singletonovo mejo – popravi največje število napak glede na št. simbolov, ki jih dodamo sporočilu.